

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/219/2016
Identifikačné číslo spisu:	3806209839
Dátum vydania rozhodnutia:	27.04.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:3806209839.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobkyne Kúpele Bojnice, a. s., so sídlom v Bojniciach, IČO: 31 638 694, zastúpenej JUDr. Ctiborom Stachom, advokátom so sídlom v Prievidzi, Košovská cesta 1, proti žalovanej AFP trade, s. r. o. v konkurze, so sídlom v Bratislave, Mikulášska 1, IČO: 35 861 452, zastúpenej advokátskou kanceláriou VÁLKY Partners s. r. o., so sídlom v Bratislave, Muškátová 792/36, v mene ktorej koná ako konateľ advokát JUDr. Ladislav Váľky, LL.M., o určenie platnosti odstúpenia od zmluvy o prevode vlastníctva bytu a nebytového priestoru, vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 15C/171/2006, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 24. mája 2016 sp. zn. 6Co/1111/2015, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 24. mája 2016 sp. zn. 6Co/1111/2015 v potvrdzujúcom výroku a vo výroku o trovách odvolacieho konania a rozsudok Okresného súdu Prievidza z 25. júna 2015 č. k. 15C/171/2006-234 ako aj uznesenie Okresného súdu Prievidza z 22. júla 2015 č. k. 15C/171/2006-235 z r u š u j e a vec vracia Okresnému súdu Prievidza na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „odvolací súd“) označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Prievidza (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) z 25. júna 2015 č. k. 15C/171/2006-234, ktorým bolo určené, že odstúpenie žalobkyne od zmluvy o prevode vlastníctva bytu a nebytového priestoru, uzavretej medzi ňou a žalovanou a bližšie špecifikovanej vo výroku prvoinštančného rozsudku, je platné. Zároveň odmietol odvolanie správcu konkurznej podstaty žalovanej JUDr. Juraja Puskailera proti označenému rozsudku súdu prvej inštancie a proti uzneseniu prvoinštančného súdu o trovách konania z 22. júla 2015 č. k. 15C/171/2006-235. Napokon rozhodol aj o trovách odvolacieho konania, a to tak, že žalobkyni nepriznal ich náhradu. Potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie odôvodnil jeho vecnou správnosťou.

2. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalovaná. Dovoláním napadla potvrdzujúci výrok rozsudku odvolacieho súdu a súvisiaci výrok o trovách konania. Žiadala, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu v napadnutej časti ako i rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie. Prípustnosť a zároveň dôvodnosť podaného dovolania odôvodnila ustanovením § 420 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „Civilný

sporový poriadok“ alebo „C. s. p.“), a to konkrétne vadou uvedenou pod písm. f) tohto ustanovenia, t. j. tým, že jej nesprávnym procesným postupom súdu bolo znemožnené uskutočňovanie jej patriacich procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V súvislosti s touto vadou namietala, že súd prvej inštancie vec prejednal a rozhodol na pojednávaní dňa 25. 6. 2015, na ktoré nebola predvolaná a ani inak nebola o ňom vyzumená, o nariadení pojednávania tak nemala žiadnu vedomosť, prebehlo v jej neprítomnosti, preto nemohla na ňom uplatniť všetky svoje procesné práva, najmä procesnú obranu. Poukazovala na to, že odvolací súd túto skutočnosť odignoroval a žiadnym spôsobom sa s ňou nevysporiadal.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení k dovolaniu navrhla tento mimoriadny opravný prostriedok ako neopodstatnený zamietnuť.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“), po zistení, že dovolanie bolo podané včas a na to oprávnenou osobou, skúmajúc splnenie i ďalších podmienok prípustnosti dovolania dospel k záveru, že dovolanie je prípustné a tým zároveň, vzhľadom na uplatnený dovolací dôvod, aj dôvodné. Ak totiž dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu o veci samej alebo ktorým sa konanie končí z dovolacieho dôvodu uvedeného v § 420 C. s. p., potom existencia tohto dôvodu, t. j. existencia niektorej z tzv. zmätočností vád uvedených v tomto ustanovení, znamená nielen splnenie podmienky prípustnosti dovolania, ale zároveň zakladá bez ďalšieho aj jeho dôvodnosť.

5. Podľa § 419 C. s. p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

6. Podľa § 420 písm. f) C. s. p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

7. Citované ustanovenie § 420 písm. f) C. s. p. zakladá prípustnosť a zároveň dôvodnosť dovolania v tých prípadoch, v ktorých miera porušenia procesných práv strany nadobudla intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zákonnému, ale aj ústavnému procesnoprávnemu rámcu, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavne zaručených procesných práv spojených s uplatnením súdnej ochrany práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie veci za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

8. V preskúmvanej veci došlo podľa názoru dovolacieho súdu postupom prvoinštančného i odvolacieho súdu k naplneniu vady vyplývajúcej z ustanovenia § 420 písm. f) C. s. p. Táto vada spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie, ktorý na pojednávanie určené na deň 25. 6. 2015, na ktorom vec prejednal a o nej rozhodol, nepredvolal žalovanú, ale nesprávne na pojednávanie predvolal správcu konkurznej podstaty žalovanej. Postup prvoinštančného súdu bol v rozpore s ustanovením § 115 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších zmien a doplnení, platného v čase prejednávania veci, v zmysle ktorého súd nariadi na prejednanie veci samej pojednávanie, na ktoré predvolá účastníkov a všetkých, ktorých prítomnosť je potrebná. Tým došlo aj k porušeniu základného práva žalovanej na spravodlivé súdne konanie, a to konkrétne práva zaručeného čl. 48 ods. 2 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Odvolací súd z tohto nesprávneho postupu súdu prvej inštancie nevyvodil žiadne procesné dôsledky, resp. naň nijako nereagoval, hoci inak správne konšatoval, že vylúčením bytu (ktorého sa týkal predmet sporu) zo súpisu konkurznej podstaty žalovanej (majetku podliehajúceho konkurzu), prestalo ísť o majetok podliehajúci konkurzu, preto prestal existovať dôvod prerušenia konania a zároveň zaniklo oprávnenie správcu konkurznej podstaty konať, pokiaľ ide o tento majetok, v mene žalovanej ako úpadcu.

9. So zreteľom na uvedené neostalo dovolaciemu súdu iné, než rozsudok odvolacieho súdu v napadnutom výroku a súvisiacom výroku o trovách odvolacieho konania zrušiť. Keďže vzhľadom na odňatie prvej inštancie a na potrebu zachovania procesného práva žalovanej na dvojinstančné konanie

nebolo možné nápravu dosiahnuť len zrušením rozsudku odvolacieho súdu, dovolací súd zrušil aj rozsudok súdu prvej inštancie ako aj súvisiace prvoinštančné uznesenie o trovách konania (§ 449 ods. 1 a 2 C. s. p.) a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie (§ 450 C. s. p.).

10. Dovolací súd považuje za potrebné poznamenať, že i keď zákon č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov neupravuje výslovne dôsledky spojené s právoplatným rozhodnutím o vylúčení majetku zo súpisu (súpisu majetku podstat), sú tieto dôsledky vyvoditeľné z ustanovení § 47 ods. 1 a § 44 ods. 1 tohto zákona, ako na to správne poukázal odvolací súd. Z týchto ustanovení vyplýva, že prerušenie konania a oprávnenie správcu konať v mene úpadcu sa týka majetku podliehajúceho konkurzu. Pokiaľ je o určitom majetku (veci) právoplatne rozhodnuté, že sa vylučuje zo súpisu, teda že konkurzu nepodlieha, zaniká základná podmienka pre trvanie účinkov vyplývajúcich z uvedených ustanovení. To znamená, že zanikajú účinky prerušenia konania a zaniká aj oprávnenie správcu konať vo veciach týkajúcich sa takéhoto majetku v mene správcu.

11. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.